

Muligheden for ved taksationskommission eller domstole at få efterprøvet den fastsatte erstatning, det være sig i penge eller med hjemmel i forslaget § 15, stk. 5, litra c, i jord, beskæres ikke ved lovforslaget. Det kan derfor tænkes, at en taksationskommission eller en domstol senere kommer til det resultat, at ekspropriationskommissionen har vurderet værdien af de afståede arealer for højt i forhold til værdien af de modtagne arealer. Med andre ord: Taksationskommissionen eller domstolene mener, at ekspropriaten har fået for stor erstatning ved at få de arealer, som ekspropriationskommissionen har tillagt ham. Da den gennemførte jordfordeling dels må ses som en helhed, dels har nøje sammenhæng med udformning af eks-

propriationsanlægget, kan det ikke komme på tale efterfølgende at ændre den foretagne jordfordeling i relation til en bestemt ejendom. Det er denne – sikkert meget sjældent forekommende – situation, som bestemmelsen i § 15, stk. 8, sigter på. Heri bestemmes nemlig, at selv om taksationskommissionen eller en domstol med hensyn til værdiudmålingen skulle komme til et resultat som det anførte, står ekspropriationskommissionens afgørelser om arealafståelser og jordfordeling urokket fast. Men det fastslås videre, at den ejendom, der altså således kan siges at have modtaget »for meget« i erstatning, ikke skal udrede noget kontant beløb i den anledning.